

2. kvartal 2023: TRE VIGTIGE BUDSKABER

Bibelen

studie

Studiemateriale udarbejdet af Adventistkirken i
Skandinavien til brug i ugentlige studiegrupper

Skandinavisk bibelstudie

Baggrund for et fælles skandinavisk studiemateriale

Der har længe været et skandinavisk ønske om i fællesskab at udarbejde et supplerende bibelstudiemateriale til det, der produceres af verdenskirken. Emnerne er i udgangspunktet de samme, men tilrettelagt mere åbent og med fokus på at læse bibelteksterne i sin sammenhæng. Der er hver uge forslag til nogle fokustekster. Tanken er, at ordstyreren vælger nogle af disse tekster/temaer, som gruppen kan fokusere på sammen. Det essentielle er at læse Bibelen, reflektere og samtale over teksterne. På næste side er der en række generelle refleksions spørgsmål, der kan bruges som samtalestartere.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER

- **At læse i Bibelen**

Det vigtigste er at læse i Bibelen samt reflektere over teksten og hvordan den angår os i dag.

- **Vedkommende**

Formuleringer, spørgsmål og refleksioner lægger op til en personlig vinkel, så bibelteksten både udfordrer og bliver relevant – for hoved og hjerte.

- **Lærerigt**

Der er knyttet teologiske kommentarer og/eller baggrundsviden til hvert studie. Ønsker man et mere dybtgående studie, anbefales det at benytte de ekstra ressourcer, der stilles til rådighed på kirkens hjemmeside.

- **Valgfrihed**

Gruppen vælger frit de tekster, de vil fokusere på.

- **Hjemmestudie er en fordel, men ikke nødvendigt**

Oversigten i starten af hvert studie er lavet som en outline til studiegruppen og betinger ikke hjemmestudie.

Generelle refleksioner

FORSLAG TIL SPØRGSMÅL FOR SAMTALE OG REFLEKSION

Stil gerne spørgsmål, som begynder med: *hvem, hvad, hvor* eller *hvorfor*. At forstå og forholde sig til teksten i historisk sammenhæng er vigtigt. For at gøre studiet aktuelt og personligt kan du opmuntre til *reaktioner, følelser og sanser* på teksten. Hvad overrasker, hvilket billede af Gud får vi, og hvad vi kan bruge det til i dag.

Baggrund for teksten

- Hvad er en af de **vigtigste** tanker, du tager med dig, i det du har læst?
- Hvilken **hensigt** tror du, forfatteren havde med at skrive det?
- Hvem skrev forfatteren til? **Hvem** havde forfatteren i tanke?
- Hvad er den **historiske** sammenhæng?
- Hvorfor blev teksten taget med i **Bibelen**?

Reaktioner på teksten

- Hvilken **stemning** giver teksten dig (trist, inspireret, glad...)?
- Hvilke **uenigheder** kunne man forestille sig hos forskellige læsere?
- Hvad synes du er vanskeligt eller **problematisk** i det, du har læst?
- Hvilke ord og udtryk **husker** du umiddelbart bedst fra teksten?
- Hvilke vers, ord eller udtryk ville du **understrege**?

Hvad kan jeg bruge det til?

- Er der noget, der er **vigtigt** at fortælle andre, af det du har læst?
- Hvad er mest historisk information, og hvad er **universelle** principper?
- Hvis du skulle lave et "**trospunkt**" ud af teksten, hvad ville det så være?
- Hvad **fortæller** det, du har læst, om, hvem Gud er, og hvad han ønsker?
- Hvilket **budskab** tror du dette kan have for dem, der ikke er troende?

Forslag til gruppens ordstyrer

Forberedelse

- Læs studiet for den aktuelle gruppesamtale
- Vælg en eller flere tekster, som du ønsker at fokusere på
- Udvælg spørgsmål, du synes er vigtige at samtale om
- Vælg nogle spørgsmål og refleksioner fra den generelle oversigt, som kan være nyttige i jeres studie.

Noter til dig selv

- Hvilke tanker vil jeg begynde med?
- Hvilke hovedtanker ønsker jeg, at vi taler mest om?
- Hvad ønsker jeg, at gruppen skal tage med sig fra studiet?

Orienter dig ved at undersøge andre ressourcer

- Studiemateriale fra verdenskirken (skan QR koden)
- Youtube
- adventist.dk/bibelstudie
- Bibelkommentarer online

I STUDIEGRUPPEN

Præsenter de tekster, som du ønsker at fokusere på. Læs dem højt selv, eller uddel opgaven. Start samtalen med at stille det første spørgsmål, du har udvalgt fra studiet eller de generelle refleksioner. Lad deltagerne komme til orde, også selv om det skulle være en afstikker, men forsøg at holde samtalen til det overordnede tema.

Oversigt 2. kvartal 2023

Studie 1

26/3 - 1/4

Studie 2

2/4 - 8/4

Studie 3

9/4 - 15/4

Studie 4

16/4 - 22/4

Studie 5

23/4 - 29/4

Studie 6

30/4 - 6/5

Studie 7

7/5 - 13/5

Studie 8

14/5 - 20/5

Studie 9

21/5 - 27/5

Studie 10

28/5 - 3/6

Studie 11

4/6 - 10/6

Studie 12

11/6 - 17/6

Studie 13

18/6 - 24/6

Jesus – omvendt magt

De positive valg

Ubetinget kærlighed

Den glemte Gud

Gud står op for mig

At komme hjem

Tid med den jeg elsker

Gud frelser, når jeg hviler

Vildledende markedsføring

Botoxklinikken

Godkendt og genkendt

Identitetstyveri

Alt bliver godt til sidst

Tema 2. kvartal 2023

Tre vigtige budskaber

Åbenbaringens Bog bliver mere og mere aktuel. Vi er ofte bundet af forklaringer, vi har hørt i mange år, som kan begrænse vores iver efter selv at læse og forstå budskabet. Der er mange centrale temaer, mange engle, dyr, katastrofer og storslåede billeder af kampen mellem det gode og onde. Men centralt i alt dette er Jesus som offerlam og sejrherre. Den eneste som er fundet værdig til at afslutte jordens historie.

I midten af bogen finder vi beskrivelsen af tre engle med vigtige budskaber til verden. Som mennesker fokuserer vi ofte på katastrofer, frygt, dom og ødelæggelse. Men de tre engles budskaber er ved nærmere eftersyn det positive budskab om Jesus som verdens frelser og genopretter af det tabte paradis. Enhver troende kristen vil i den sidste tid blive udfordret til at bringe dette evangelium til mennesker sammen med den bibelske fortælling om Jesu sejr og hans genkomst. Her er der ikke tale om "jøde eller græker", men om den personlige tro og tillid til Jesus som beskytter og klippe. "Jeg er med jer indtil verdens ende" er det gennemgående tema i Åbenbaringens Bog.

Derfor kan vi gå fremtiden i møde med håb og glæde – selv i de vanskelige tider, der er forudsagt. Det er disse store temaer, vi skal se nærmere på i dette kvartals studier.

Jesus – omvendt magt

Fokustekster

- Dom 6,1-25
- Dom 7,1-22
- Luk 14,7-13
- Joh 18,33-38
- Åb 12,7-12

OVERSIGT

De fleste mennesker vedkender sig, at godhed og ondskab eksisterer side om side. Spørgsmålet om, hvordan disse to kræfter opstod, hvorfor de kæmper om magten, og hvordan vi lever det gode liv, optager os alle.

Der findes mange historier om ondskab og godhed, der forsøger at give en god forklaring på problematikken. Temaet er også noget, Hollywood lægger til grund for mange film.

Den bibelske fortælling forsøger at give os et indblik i, hvilke kræfter, der er i spil, årsagen til ubalancen, og hvordan det gode kan overvinde det onde. Det overordnede tema igennem hele den bibelske fortælling omhandler kampen mellem det onde og gode, mørke og lys.

Dårlige valg og fremgang provokerer os

Fortællingen om Gideon omhandler først det ulogiske i, at ordentligt liv og dét at have Gud på min side ikke altid bringer lykke, rigdom og velstand. Opfatter vi Gud som medicin for ondskab, så det gode liv bliver virkningen? Vores retfærdigheds-sans udfordres ofte af at se dårlige valg medføre lykke, og vi glæder os, når den kriminelle fanges til sidst. Hvordan hænger denne mekanisme sammen? Kan ondskab eller kriminalitet betale sig?

Hvorfor er vi optaget af det store og stærke?

Når et barn er optaget af hvilken bil, der er den stærkeste, hvad siger dette så om menneskets opfattelse af styrke? Hvorfor er vi så opmærksomme på denne kamp om at være størst og stærkest? Hvordan påvirker dette vores åndelige holdninger?

Styrken i det vi ikke ser

Jesus antydede over for Pilatus, at hans styrke lå uden for det jordiske. Hvilken fristelse ville det være for dig at undgå at bruge din magt for at redde dig selv? På hvilke måder kan troen på det usynlige give dig styrke? Hvorfor er det så svært at tro på Guds magt i en syg verden?

Overvinder det gode altid det onde?

Hvis Jesus var god, hvorfor døde han så på et kors? Hvilke dilemmaer indebærer det at vente på det godes sejr? Er det meningsfyldt for ikke troende at forklare ondskab og godhed med en kosmisk kamp? Er det gode og det onde en indbyrdes nødvendighed for at se forskellen? Hvordan påvirkes dit liv og din tro af Bibelens syn på denne kamp?

Kommentarer til studie 1

Dom 6,1-25 | Hele menneskehedens dilemma

Uretfærdighed, ondskab, udnyttelse, lidelse. Det første spørgsmål, Gideon stiller til Herrens engel, er hele menneskehedens spørgsmål: Hvis en god Gud er med os, hvorfor gør han så ikke noget ved elendigheden? Hvad er Guds svar her? Er dette stadig hans primære reaktion på ondskab og lidelse? Er det godt nok? Ellers er der meget finurlighed i denne tekst, der handler om Guds nærvær. Herrens engel sidder usynligt under træet (Gud er nær, men Gideon ved intet). Så dukker han op, som en mand (Gud handler, men Gideon ved ikke, at det er Gud). Så hopper manden ind i ilden og forsvinder (Gideon indser, at han har oplevet Gud, men nu er Gud væk igen). Bagefter fortsætter Gideon med at modtage vejledning fra Gud, der udfordrer ham og kalder ham ud af hans komfortzone. Kan du se nogen paralleller til, hvordan Gud har arbejdet i dit liv?

Dom 7,1-22 | Guds strategi vs. vores intuition

”Men er du bange...?” Gideon var. Han var bange for at rive alteret ned i landsbyen og forsøgte at gøre det i hemmelighed (han blev ”reddet af far”). Han er stadig rædselsslagen efter flere tydelige tegn. Denne gang kommer Guds ord til ham gennem en fjendtlig soldats drøm! Og sejren vindes ved, at fjenden ødelægger sig selv (jf. 2 Krøn 20,21-23), mens Gideon står og ser på. Guds måde at løse problemer på er ofte overraskende og anderledes, end vi har forestillet os. Gud kan bruge en skrækslagen lillebror i den ringeste familie i den mindste klan. Korset er det største eksempel. Paulus skriver, at det var på korset, Jesus vandt over magterne og myndighederne (Kol 2,15). Selv vores tidsregning er fastsat efter denne begivenhed og ikke efter dem, der dræbte ham (se også 1 Kor 1,18-31).

Luk 14,7-13 | Skandinavisk logik?

Mente Jesus virkelig, at vi skulle lægge en snedig strategi for at blive hædret i alles øjne? Eller påpeger han bare det åbenlyse i, at det er mere værdifuldt, når andre løfter dig, end når du presser dig selv til tops? Er Jesus overraskende skandinavisk her? Vers 12-14 appellerer også til logik og fornuft til at

sige noget ganske radikalt: Er det et godt karaktertræk, når du regner på, hvordan du kan bygge dig selv op? Er det værd at tjene andre uselvsk uden nogen skjult dagsorden? Er det muligt som kristen i dag at tjene troværdigt uden en dagsorden? Er agape-kærlighed en troværdig og overbevisende kraft i vores verden?

Joh 18,33-38 | En magt fra en anden verden

Jesus siger ikke her, at *mit rige er i virkeligheden et andet sted*. Han siger *min magt som konge i denne verden kommer fra en anden verden og er derfor af en fundamentalt anderledes karakter*. "Var mit rige af denne verden, havde mine tjenere kæmpet for, at jeg ikke skulle udleveres til jøderne; men nu er mit rige ikke af denne verden" (Joh 18,36). "Stik dit sværd i skeden! For alle, der griber til sværd, skal falde for sværd. Eller tror du ikke, at jeg kan bede min fader om på stedet at give mig mere end tolv legioner engle til hjælp?" (Matt 26,52-53).

Åb 12,7-12 | Bagved kulisserne

Dette er teksten i Bibelen, der taler direkte om en krig mellem Jesus og Satan. Men hvis du vil ud på en detektivrejse på jagt efter flere hints om, hvad Bibelen forestiller sig, der skal ske bag kulisserne, kan du slå op til Luk 4,5-6; 1 Joh 5,19; Joh 8,44; 1 Joh 3,8; Joh 16,11; 12,31; Hebr 2,14; Joh 14,39 og ApG 10,38-40. Bemærk at det ikke kun er en ond magt, der skal besejres, men også denne magts løgne. Hvilke forvrængede billeder af Gud har du selv måttet justere og efterlade?

Eftertanke

Jesus kom for at omvende os fra *kærlighed til magt til kærlighedens kraft*. Det lyder endnu bedre på engelsk: *From the love of power to the power of love*. I hvilke situationer er det nemmere at ty til magt end at elske? Er der situationer, hvor brutal magt er mere effektiv? Er der en konflikt mellem brug af magt og kærlighed? Bruger Gud rå magt? I hvilke situationer bruger Jesus selv sin magt?

De positive valg

Fokustekster

- **Åb 14,14-20**
- **Luk 8,4-15**
- **Matt 13,24-30**
- **Gal 6,1-10**

OVERSIGT

Når bonden planlægger sine afgrøder, omfatter det en hel cyklus. Først skal der planlægges og udregnes, hvad der bedst kan betale sig. Dernæst skal der sås frø i jorden, pleje det, som vokser, for til sidst at høste resultatet af arbejdet.

Høstmotivet forekommer mange gange i Bibelen. Afgrøders cyklus har til enhver tid været betingelsen for menneskers liv. Når Jesus omtalte processen fra at så et frø til den endelige høst, vidste han nok, at de åndelige sandheder blev bedre forstået af mennesker og gjort relevant for et menneskes livscyklus.

Det er denne proces, vi skal studere denne uge, hvor den endelige høst i Åbenbaringens Bog kulminerer i det store festmåltid over det gode resultat.

Jordens høst inspirerer

Billedet med at så og høste omtales ofte i Bibelen. Jesus brugte disse billeder til at formidle åndelige sandheder. Omtalen af den endelige høst kan både skræmme og opmuntre. Hvordan kan jeg holde balancen mellem frygten for at være ukrudt og glæden ved at være en del af den gode høst? Er tanken om dommedag som en katastrofefilm fra Hollywood, eller er det mere som *Narnia*, hvor den troldbundne verden bliver befriet, og glæden gennemsyrrer alt?

Jeg høster det, jeg sår

Loven om årsag og virkning lærer vi allerede som børn. At vi høster det, vi sår, betvivler vi stort set ikke. Hvordan håndterer vi, at nogen synes at høste det modsatte af det, som er sået? Hvor er retfærdigheden i, at livet kan gå galt, selv om alle de rigtige valg er taget? Er det Guds plan, at vi altid får som fortjent?

At være sammen med dem jeg ikke kan lide

Jesus formidler tanken om, at både ukrudt og korn vokser sammen indtil høsten. Skal vi udholde at være sammen med "ukrudt" i livet? Hvilken praktisk konsekvens har det, at Jesus mener, at det gode og onde skal vokse side om side indtil høsten? Ser du dig selv som den, der høster, eller som høsten?

Kommentarer til studie 2

Åb 14,14-20 | Vrede, glæde og et twist!

Kornhøsten handler om, hvordan Gud fuldender høsten fra alle nationer (de 144.000 var førstegrøden, se vers 4). Høsten af druerne er et billede på dommen (sammenlign Joel 3,18; Es 63,1-6). I Åb 19,15 lærer vi, at det er Jesus selv, der træder vinpressen. Billedet er tilsyneladende et af de mest voldelige i hele Bibelen. Men der *kan* være endnu en betydning i fortællingen her. Når Jesus træder vinpressen, er det naturligvis et billede på vrede og dom. Men måske er det ikke fjenderne, der trampes i vinpressen, men martyrerne? (Jeg er det sande vintræ ... Den, der bliver i mig, og jeg i ham, bærer megen frugt). Jesus forvandler en tragedie til sejr (som han gjorde på korset). Martyrernes blod bliver til Guds vredes vin, hvilket betyder enden på Babylon. Babylon og hendes gæster er "beruset af de helliges blod og af Jesu vidners blod" (Åb 17,6; sml Åb 14,8-10). Denne drukkenskab er begyndelsen på enden for Babylon (jf. da Belshazzar og hans gæster fra hele verden blev fulde, før Babylon faldt i Dan 5). Det var også gennem martyrerne, at kristendommen brød igennem historisk, og som Åb 12,11 siger, at den store kamp mellem godt og ondt skal vindes. Åb 6,10 kan også formuleres som: "Hvor længe vil du vente, før du dømmes og giver erstatning for vores blod fra dem, der lever på jorden?"

Luk 8,4-15 | Jesus, sprængkraften, frugten og jeg

Hvor er du og jeg i denne lignelse? Kan vi bestemme omstændighederne omkring vores jord? Kan vi kontrollere fuglene? Eller tornebuskene? Eller dybden af vores egen modtagelighed? Hvor er vækstens kraft i denne lignelse? Hvor er vores muligheder for at påvirke? Hvad betyder ordene "pas på", og hvorfor fører det til frugt? Jesu lignelser var beregnet til at blive hørt én gang, for derefter at virke resten af dit liv. Hvad har denne lignelse (som en del af Guds ord) gjort ved dig?

Matt 13,24-30 | Vi er alle sammen i livet

Har du overvejet, at denne lignelse siger, at jo tættere, vi kommer på høsten, jo fyldigere, smukkere og mere moden bliver hveden? Og jo tydeligere bliver det for alle, at ukrudt er ukrudt? Er dette en negativ eller positiv lignelse? Ender det lykkeligt eller ulykkeligt? Og hvad er det egentlig, den opfordrer os til at gøre?

Gal 6,1-10 | Nåde eller karma?

Hvad du sår, skal du høste. Søg og du skal finde. Handlinger har konsekvenser. Konsekvenser har en årsag. Hvilke konkrete ting kan vi gøre for at opleve mere af Åndens liv og Åndens frugt? Hvad med nåden? Den kristne filosof Dallas Willard udtrykte det sådan: "Nåde står i modsætning til fortjeneste, ikke i modsætning til indsats." Kagestykket kan være så gratis, som det vil, men du skal løfte hånden, tage kagen, føre den til munden, åbne munden, putte den i munden, lukke munden, tygge og vende stykket med tungen, så du mærker den kolde glasur mod tungen, trække vejret gennem næsen, mærke efter, hvordan den dufter og smager, tygge, synke... Du har stadig ikke "fortjent" din kage, men fået et stykke serveret.

Eftertanke

Hvad ønsker du, at frugten af dit liv skal være? Hvad vil folk sige til din begravelse? Hvad skal dine børn huske, når de flytter hjemmefra? Hvad vil kollegerne huske på arbejdspladsen, når du går på pension eller skifter job? Hvad vil Jesus takke dig for?

Hjælp hinanden i gruppen med at se og sætte ord på hinandens unikke egenskaber, gaver og bidrag!

Ubetinget kærlighed

Fokustekster

- **Åb 14,6-7**
- **Luk 23,26-43**
- **Rom 5**

OVERSIGT

Meget få aviser og nyhedsudsendelser fortæller gode nyheder. Vores opmærksomhed tiltrækkes ofte af katastrofer og dårlige nyheder. Åbenbaringens Bog omtaler de værst tænkelige uhyrligheder, men dette står i kontrast til det mest fantastiske perspektiv, at det gode er stærkere end det onde.

Hvordan ville Åbenbaringens Bogs budskab være uden omtale af alt det skræmmende? Er det gode afhængigt af kontrasten til det onde? Tanken om det godes sejr, om evangeliet, om Jesus som den eneste værdige, om den himmelske fest, hvor alle fejrer den sejr, Jesus vandt, gennemsyrrer hvert eneste kapitel i bogen – hvis du ser nærmere efter.

”Tilsæt kun vand“-frelse

Røveren på korset blev lovet at være med i paradiset. Vi kender ikke hans liv, men han var dog regnet som en bandit, der fortjente dødsstraf. Hvordan har vi det med, at nogen kan leve et helt liv på kanten af loven for så lige at finde frelsen 5 minutter inden sidste suk? Er vi misundelige på denne røver? Havde han fortjent det, Jesus lovede ham? Hvordan reagerer vi, når nogen får, hvad de ikke fortjener? Hvordan påvirker ”noget for noget“-kulturen vores syn på Guds frelse?

Evangeliets vanskelige balance

Mennesker har til alle tider været optaget af at formilde guderne gennem ofringer og gode handlinger. Bibelen er en lang fortælling om menneskers religiøse udfordringer. Både Det Gamle og Det Nye Testamente er optaget af, hvordan mennesker forholdt sig til sammenhængen mellem det gode og det onde, mellem trangen til at betale for Guds gunst og årsagen til sygdom og nød. Jesus viste os, at der ikke altid er en direkte sammenhæng mellem det triste, vi oplever, og de valg, vi tager. Hvordan kan evangeliet være med til at frigøre os?

Som man spørger, får man svar

Hvorfor er det så svært for mennesker at se Guds gave, som er bedre end at ”vinde præmien”? Når du spørger rundt i menigheden om balancen mellem tro og gerninger, får du mange forskellige svar. Hvordan er dette farvet af vores forskellige grundholdninger til livet? Hvad tænker du, Paulus var optaget af i sine breve? I forhold til kvinden taget i ægteskabsbrud, er dit fokus så mest på ”ingen fordømmelse” eller ”synd ikke mere”?

Kommentarer til studie 3

Åb 14,6-7 | Det evige evangelium

Ordet *evangelium* var ikke et religiøst ord i antikken. Det blev brugt til glædesbudskaber om sejr i krig, at der endelig blev fred, at en konge var født eller indsat. For kristne ville Es 52,7 altid være en central tekst: Gud var vendt tilbage til Zion. Gud var blevet konge. Sådan tolkede de historien om Jesus. I Jesus var Gud vendt tilbage til Jerusalem, og nu havde han sat sig ved Faderens højre hånd og regerede som verdens konge. Og han skulle snart vende tilbage og skabe retfærdighed i dommen.

At evangeliet er evigt betyder måske, at denne gang skulle det være ... Det var gode nyheder – for al fremtid!

Luk 23,26-43 | Frelst til sidst

Hvad skabte troen hos forbryderen på korset? Hvordan kunne han tro, at den korsfæstede Jesus havde en fremtid i et rige? Hvordan fandt han modet til at tro, at han selv kunne få en fremtid i riget?

Måske så han i Jesus en, der sejrede over had og ondskab med kærlighed og tilgivelse. En, der ikke reagerede med vrede, men med venlighed. En, der levede, hvad han lærte, selv når hans lære blev sat på den ultimative prøve. En, der hellere ville dø end at svigte sine idealer og sine værdier. Ikke engang søm gennem fødder og hænder kunne få ham til at hade eller forbande sine fjender.

Hvis man, stillet over for døden, skulle kunne tro på, at der findes noget, som er stærkere end tomhed, død, dumhed og menneskelig ondskab, er det vel ikke urimeligt at lade sig inspirere og smitte af Jesu fred og kærlighed midt i al elendigheden!

Rom 5 | Hvorfor er evangeliet så godt?

Hvilket af disse ord fra Romerbrevet 5 griber dig mest i dag: Fred? Håb? Lidelse? Udholdenhed? Kærlighed? Nåde? Frikendt? Evigt liv? Hvilke har du allerede dyb erfaring med? Hvilke af disse har en kilde i din tro på evangeliet?

Eftertanke

Hvad indeholder og omfatter ordet "evangelium" for dig? Hvad er den bedste nyhed i evangeliet? Hvad i evangeliet vil appellere til en, du kender, som ikke tror?

Den glemte Gud

Fokustekster

- Åb 14,7
- ApG 4,8-12
- ApG 17,22-31
- Kol 3,1-17

OVERSIGT

Realityprogrammer tiltrækker mange. Måske er der noget, vi spejler os i, eller egenskaber, vi ikke selv ønsker. Den røde tråd i mange realityprogrammer er selvoptagethed.

Alle mennesker kæmper for tilværelsen, for livets opretholdelse, og – når tingene tilspidser sig – kampen for selv at overleve. Klimakampen underbygges ofte med at "videnskaben skal nok løse det". Gud har i mange år været henvist til et lille sidelokale. At Gud er skaber, synes ikke relevant i dag.

Hvis Gud ikke har skaberkraft, kan han heller ikke genskabe. Hvordan forholder du dig til, at Gud er skaber? Når englen forkynder, at vi skal tilbede ham, som skabte himmel og jord, er det så et kald til at tro på en seksdages skabelsesuge, en skaberfortælling eller en blanding af skabelse og udvikling?

Hvordan formidler du frygten for Gud?

På hvilken måde formidlede Peter troen til dem, som havde en jødisk referenceramme? Er der forskel til den måde, Paulus formidlede evangeliet til dem uden troens referenceramme? Hvilket nøglebegreb har Peter og Paulus til fælles?

Hvordan formidler du Guds fortælling til mennesker, som slet ikke forstår, hvad du taler om?

Hvordan er balancen mellem min opgave at fortælle andre om Guds rige og at sørge for, at andre forstår, hvad jeg siger? Har jeg gjort min pligt, hvis jeg har delt brochurer eller bøger ud? Hvordan er balancen mellem informationsformidling og relationer? Er Gud for mig en, jeg oplever, eller en, jeg har læst om?

Troens liv før og nu

Paulus omtaler gode egenskaber og god livsførelse. Er der forskel på det optimale trosliv på Paulus' tid og i de sidste tider? Hvordan kan jeg ære Gud i mit arbejde og min fritid? Er det bare et religiøst begreb, eller har det praktisk betydning? Er min motivation bedre, når jeg tænker på, at "dommens time er kommet"? Hvilken plads har kærlighed og omsorg i advarsler om jordens undergang? Hvis der kun var plads til én person i himmelen, ville det så være mig eller min nabo? Hvorfor?

Kommentarer til studie 4

Åb 14,7 | Troen på Gud som skaber

Jon 1,9; 2 Mos 20,11; Åb 4,11.

Forbindelsen mellem skabelse og dom er følgende: Da Gud skabte verden, påtog han sig også det ultimative ansvar for at rette op på den, hvis den skulle gå i stykker. Mange har beskyldt ham for at fralægge sig det ansvar. Allerede Kain sagde: Er jeg min brors vogter? (med andre ord: *havde du passet Abel, var han ikke død!*). Men Gud havde overladt det til mennesker at regere denne planet. Abels liv var faktisk i Kains hænder. Men mennesker har ofte været dårlige forvaltere af den verden, vi har arvet. Selv når vi er bedst, klarer vi det ikke helt. Med Jesus startede "menneskeheden 2.0". Han var den nye Adam – den nye konge. Kong Jesus og hans tilhængere forstår på grund af korset, at det ikke handlede om kærligheden til magten, men om kærlighedens magt. Vi er allerede en del af genopretningsprojektet. Og de gode nyheder – det evige evangelium – er, at skaberen aldrig frasagde sig ansvaret. Og nu kommer timen lige straks, hvor han vil genoprette retfærdighed og fred.

ApG 4,8-12 | Bare Jesus

Apostlene bekender det samme som de himmelske væsener i Åbenbaringens Bog. Guds oprindelige plan om en god verden, der forvaltes godt af en menneskehed i harmoni med sin skaber, vil kun blive realiseret gennem Jesus, menneskehedens nye konge: "Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved" (ApG 4,12).

ApG 17,22-31 | Selvfølgelig vil Skaberen tage ansvar

Paulus argumenterer glimrende for, at der frem for alt, hvad der eksisterer og frem for alle forestillinger om forskellige guder, må være en skaber, en oprindelse af helheden, som ikke har fraskrevet sig ansvaret, men som "har fastsat en dag, da han vil holde dom over hele verden med retfærdighed ved en mand, som han har bestemt dertil; og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstå fra de døde" (vers 31). Ligesom Åb 14,7 forbinder han skabelsen med genoprettelsen af retfærdighed.

Kol 3,1-17 | Med skabere af Guds billede i mennesket

Igen bruges skabelsen som udgangspunkt: Mennesket var blevet skabt i Guds billede, men fejlede. Men "når Kristus, jeres liv, bliver åbenbaret, da skal også I blive åbenbaret sammen med ham i herlighed". Hvordan kommer vi til denne tilstand? Ved at det faldne bliver helbredt og genoprettet:

"... for I har aflagt det gamle menneske med dets gerninger og iført jer det nye, som **fornyes i sin skabers billede til at have erkendelse**" (Kol 3,9-10). Hvordan genoprettes Guds billede i os? Selvfølgelig sker det i livet med Jesus.

"Her kommer det ikke an på at være græker og jøde, omskåret og uomskåret, barbar, skyte, træl, fri, men Kristus er alt og i alle ... Kristi fred skal råde i jeres hjerter ... Lad Kristi ord bo i rigt mål hos jer ... Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn" (Kol 3,11-16).

Eftertanke

"Når Kristus, jeres liv, bliver åbenbaret ..." Hvilken fantastisk måde at sige det på! Hvilken smuk sandhed. Kristus, vores liv, vil igen åbenbare sig for verden. Og vi vil være der som en del af hans genoprettelses-team.

Gud står op for mig

Fokustekster

- **Åb 14, 7**
- **Sl 7,7-10**
- **Joh 8,1-11**
- **Es 11,1-5**
- **Rom 2,1-11**

OVERSIGT

Det er en fantastisk følelse, når en person under en konfrontation står op for dig og taler din sag.

Ser du hovedsagelig Gud som en, der retter sin pegefinger mod dig, eller en, som lægger armen om dig trods alle dine skavanker? Hvorfor er vi tilbøjelige til at se Gud som en, der dømmes os frem for en, der frikender os?

Hele den menneskelige forestilling om retssager, dommere, anklagere og forsvarere er indgroede begreber. Hvad nu hvis Guds rige ikke kører helt efter de samme mekanismer? Reducerer vi Guds rige til en retsstat med juridiske processer? Hvordan kan Gud bedst formidle sin kærlighed til os? Tanken om en dom er central i Åbenbaringsbog. Hvordan påvirker det mig?

Hvilken betydning har min holdning?

Vi er alle forskellige. Nogle går meget op i juridiske forhold, andre ser stort på det. Nogle er meget optaget af at få ret, andre prioriterer fred højere. Nogle er meget firkantede, andre mere bløde. Nogle tilgiver aldrig, andre lægger det bag sig.

Hvordan tror du, dine grundlæggende holdninger påvirker dit billede af Gud, hans rige, kristenlivet og den kommende dom? Skal vi absolut vælge mellem tanken om Gud som streng dommer eller en, som ser igennem fingre med ting? Hvordan oplever du den Gud, du tror på? Hvilke konflikter kan vores forskellige holdninger medføre?

Frygten for dommedag

Gud lovede fra begyndelsen at "knuse slangens hoved". Dette var på baggrund af, at Edens sommer blev til vinter. Hvordan tror du, Adam og Eva så på fremtiden og Guds løfter? Så de Gud som en, der ville få dem tilbage til Eden, eller som en, der dømte og straffede? Når du ser, hvordan Jesus behandlede mennesker, hvilket billede får du så af Guds dom, straf og retfærdighed?

Hvordan kan advarsler om dom og straf være motiverende for mennesker, og hvordan håndterer vi den besværlige balance i samtalen med andre?

Hvilket billede af Gud er det vigtigt for dig at give andre mennesker?

Kommentarer til studie 5

Åb 14,7 | Troen på Gud som dommer

En retssag er gode nyheder, når: 1) Der gives erstatning for uretfærdighed. 2) Når du bliver rensset for anklager. 3) Når du får erstatning for tab. 4) Når du lærer, hvordan tingene hænger sammen. 5) Når en, der har begået en forbrydelse, viser anger og tager ansvar. 6) Når du kan føle dig sikker på, at det dårlige ikke vil ske igen. 7) Når du kan lægge det bag dig og begynde at tilgive.

Hvad er din første tanke i forbindelse med udtrykket "holde dom"?

Sl 7,7-10 | Er Gud altid på min side?

"Giv mig min ret ... stands uretfærdiges ondskab" – hvornår har du sidst bedt sådan en bøn? Tør vi bede sådan? Hvad med vores egen evne til at såre, tage fejl, ignorere eller skade andre?

Joh 8,1-11 | Fordømmelse og syndfrihed

De skriftkloge var "bibeltro", når de krævede stening. De "læser bare Bibelen, som den er skrevet". Nu skulle Jesus åbenbares som den "liberale", han var. Var Jesus mindre bibelsk, da han anfægtede deres ret til at deltage i henrettelsen? Nogle mener, at loven krævede upartiske vidner, og at disse vidner ikke var upartiske. De havde sat iscenesat hele situationen (hvorfor blev manden f.eks. ikke sigtet?). Jesus kan her have fortolket loven lige så bogstaveligt som de skriftkloge: Enhver, der hverken havde deltaget eller haft interesser i denne situation, kan begynde. Andre mener, at Jesus så dybere – bag loven – til Guds hensigt, som altid var at genoprette, hvor det var muligt. Og hans ord har lydt gennem 20 århundreder: "Jeg fordømmer dig heller ikke. Gå bort og synd ikke mere." Målet havde aldrig været straf og hævn, men at løse problemet. Jødiske kommentatorer påpeger også, at den faktiske håndhævelse af dødsstraf forekom meget sjældent i hele Israels historie. Målet med loven var ikke at påbyde dødsstraf, men snarere at signalere, hvor alvorlig en synd var. I praksis blev der fundet en løsning, som handlede om reparation frem for hævn.

Rom 2,1-11 | Får vi som fortjent?

En indvending mod kristendommen er, at de, der har gjort meget ondt, slipper afsted med det. Men det er ikke, hvad Det Nye Testamente lærer.

”Han vil gengælde enhver efter hans gerninger,” læser vi i vers 6. Paulus siger noget lignende i 2 Kor 5,10: ” For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt.” Men det er ikke nødvendigvis en dømmende domstol, men en genoprettende domstol, hvor ofrene får erstatning, og det onde, vi har gjort, møder både et forlig og helbredelse. ”Hvis hans arbejde går op i luer, skal han gå glip af lønnen, men selv blive frelst, dog som gennem ild” (1 Kor 3,15).

Es 11,1-5 | Dommen som Guds fokusområde

”... han dømmes de svage ...” (vers 4). Hvis vi stopper der, bliver det skræmmende. Hvis vi fortsætter, ser vi den gode nyhed i dommen: ”han dømmes de svage med retfærdighed, fælder retfærdig dom over landets hjælpeløse.” Guds mål er altid et godt samfund for alle – især for de svage og hjælpeløse. Hvis vi ikke er optaget af det samme, befinder vi os på ydersiden af Guds aktivitet.

Eftertanke

Hvem er det, der længes efter, at der skal falde dom? Kender du nogen? Er et fremtidigt opgør med uretfærdighed gode nyheder for dig? Gør denne tanke dig så glad, at du falder på dit ansigt i tilbedelse? Forstil dig, at du havde fået en lang fængselsdom for din tro og hørte, at ”Nu er timen kommet, hvor han vil fælde dom”. Ville det ikke være et opmuntrende budskab for dig?

At komme hjem

Fokustekster

- Rom 13,11-12
- Dan 2
- Mark 13,28-37

OVERSIGT

Den fantastiske hjemrejse er en film om to hunde og en kat, som skilles fra deres familie og havner på en bondegård langt hjemmefra. Deres længsel efter hjemmet får dem til at begive sig ud på en lang og farefuld færd. Man kan sammenligne historien med vores rejse igennem en ond verden for at komme hjem til det nye Eden. Det er den røde tråd i hele Bibelens budskab.

Gud har gennem profetier åbenbaret, hvordan vi lever i sidste epoke af rejsen, inden vi er hjemme. Derfor giver profetier i både Daniels og Åbenbaringens Bog nyt mod og inspiration.

Hvordan er din holdning til endetiden? Er du mere optaget af krise og dommedag end glæden ved at komme hjem? Hvordan er balancen mellem det alvorlige og glæden? Hvad fortæller vi andre om dette?

Er vi fødder af ler?

Daniels Bog indeholder mange spændende profetier. En af de mest tydelige finder vi i kapitel 2. Synes du, den historiske forankring er tydelig? Hvorfor tror du, der kun er fokus på den del af verden, vi kender i vesten? Hvis denne profeti er skrevet på Daniels tid, hvilken betydning har det så, at vores tid er omtalt? I hvor stor grad skal vi udvise forsigtighed med at fortolke det, vi ikke ved? Er der tale om Europa og EU? Kan jeg bruge Daniels Bog til at gøre sekulære mennesker interesseret i Bibelens budskab?

Dørvagter, der ikke hjælper

Dørvagter er sat i verden for at organisere indgangen til festen. Hvis nogen akut har brug for hjælp, kan dørvagten træde til. Jesus siger, at vi er åndelige dørvogtere. Ikke for at afgøre hvem der går ind og ud af huset, men for at forberede ejerens ankomst til sit hus. Hvordan udfører vi denne opgave? Hvad vil det sige at "våge"? Hvilke aktiviteter skal vi være i gang med, indtil Jesus kommer? Hvilken betydning har det for forkyndelsen, at vi ikke kender dagen og timen? Men alligevel siger Jesus, at vi bør kende "tiden".

Glæden eller frygten

Hvordan kan vi deltage i klimakampen og forbedre lokalsamfundet, hvis vi skal advare andre om den kommende dom og jordens undergang? Er vi klædt på til begravelse eller fest? Er det vigtigt at tænke over, hvordan andre opfatter os, eller er det vigtigste, at vi får afleveret et budskab?

Kommentarer til studie 6

Rom 13,11-12 | Kristen inspiration

"I kender tilmed timen og ved, at det er på tide at stå op af søvne. For nu er frelsen os nærmere, end da vi kom til tro. Natten er fremrykket, dagen er nær. Lad os da aflægge mørkets gerninger og tage lysets rustning på." Hvad kan du bruge Paulus' lignelse til? Er der noget, der rører ved dine følelser?

Dan 2 | Er forudsigelsen det vigtige?

Wikipedia skriver: "'Kolos på lurfødder' er et udtryk for noget eller nogen, der virker magtfulde, men hviler på et usikkert grundlag. Metaforen er lånt fra profeten Daniel i Det Gamle Testamente."

Men stenen i samme kapitel får ofte for lidt opmærksomhed: At den rives løs, "men ikke ved menneskehånd" betyder, at det rige, som himlens Gud opretter, ikke vil hvile på menneskelig magt. Som Jesus senere sagde: "Mit rige er ikke af denne verden." Og når Jesus kommer på den hvide hest i Åbenbaringens Bog 19, kommer sværdet ud af hans mund. Det er ikke i hans hånd. "I de kongers dage skal himlens Gud oprette et kongerige, som i al evighed ikke skal gå til grunde, og intet andet folk skal få kongemagten. Det skal knuse og tilintetgøre alle de andre kongeriger, men selv skal det bestå i al evighed." (Dan 2,44).

Hvis Gud nægter at "knuse" andre riger på samme måde som jernriget, der skulle "knuse alle de andre", hvordan vil dette så kunne ske?

Mark 13,28-37 | Hvad kan vi bruge tidens tegn til?

På en rundvisning i Bebenhausen kloster uden for Tübingen i Tyskland pegede den historiestuderende, der var guide, på en platform for enden af den gamle sovesal: "Der stod en mand, som holdt vagt hver nat, så han kunne vække munkene ved det mindste tegn på Jesu genkomst, så de kunne tage imod ham på passende vis." Jesus måtte ikke finde dem sovende.

Er det dét, Jesus mener i denne lignelse? Hvis nej, hvad mener han så? Hvad skal beboerne bruge deres tid på? Hvad skal vi bruge vores tid på, mens vi venter?

Eftertanke

Et lyrisk eksempel, hvor billedet fra Daniel 2 er brugt:

Du lærte tidligt, at det, du ville have
kunne du eller hellere tage
du stjal rigdom og jord og drev mission
i tråd med gammel herskertradition
du byttede den gode del
du lod grådigheden tage din sjæl
du er en kæmpe på fødder af ler
en dag vil du tabe, dine ofre vil sejre
barnemenneske, vi deler en jord
(Bjørn Eidsvåg – Fra sangen: *Barnemenneske*)

I hvor høj grad er vi medskyldige i verdens elendighed, som betyder, at Guds rige også skal "knække" den civilisation, vi kender? Glæder vi os til, at Guds rige tager over? Hvorfor? Hvorfor ikke?

Tid med den jeg elsker

Fokustekster

- **Åb 4,9-11**
- **1 Mos 3,8-13**
- **Joh 21,15-19**
- **Åb 11,15-19**

OVERSIGT

Det intense ønske om at være sammen med den, man elsker, er en kraft, der er målrettet og nogle gange stærkere end livsfarlige handlinger. Man behøver ikke være en god person for at anerkende kærligheden som drivkraft. Kærligheden er nedlagt i mennesket fra skabelsen, fordi vi er skabt i Guds billede.

Kærlighed som tema kan danne grundlag for mange samtaler. Skal kærligheden opleves, foregår det derimod i praktiske handlinger og relationer. "At være sammen", fysisk, åndeligt eller virtuelt, tilfredsstiller vores trang til at dele med en anden. Det er denne "væren sammen", som Gud fandt på i Edens have, der igen en dag skal opfyldes efter mange år på afstand. Guds ihærdige søgen efter at være sammen med os fylder os med længsel og inspiration. Det er det, hele Bibelens fortælling handler om.

Hvorfor er tro på skabelse vigtigt?

Gud er i dag skrevet helt ud af historien om, hvordan alt blev til. Er det en forenkling af argumenterne at se det som "enten har Gud skabt, eller også har det udviklet sig"? Kan man tro på Gud som skaber, selv om man ikke køber beretningen om en seksdages skabelsesuge? Kan man tro på Guds skaberkraft og alligevel mene, at en del biologisk udvikling finder sted? Er det troværdigt at vælge en holdning, fordi man er bange for konsekvenserne af en anden holdning?

Skabelsen handler om kærlighed

Åbenbaringen beretter om himmelske væsener, der anerkender Gud som skaber og ophav til alt. Er dette et udtryk for videnskabelige fakta, eller ligger der andet til grund? Hvordan er forholdet mellem skabelse og kærlighed i Bibelen? Hvilke bevæggrunde har mennesker, når de skaber noget, og kan vi forstå mere af Gud, hvis vi tænker på denne sammenligning?

Kærlighed til skaberværket

Er der forskel på motivationen til at passe på skaberværket, hvis man kun ser det som molekyler og mekanismer eller som noget, der er blevet til i kærlighed? Hvordan kan klimakampen være en del af troens budskab, selv om ødelæggelsen bliver større for hver dag? Hvordan påvirker min relation til Gud den måde, jeg indretter mig i livet i forhold til forbrug og miljø? Skabte Gud alt for vores skyld eller for sin egen skyld? Hvis det var Gud, der havde et ønske, hvordan påvirker det så min respons og relation til Gud?

Kommentarer til studie 7

Åb 4,9-11 | Skaberkraften

Som skabelseshistorien fortælles, er manden skabt af jorden og kvinden af manden. I forbandelsen, der følger efter faldet, bliver begge slaver af deres "jordiske oprindelse". Kvinden bliver en slave af manden og manden en slave af jorden. Abraham forlod Babylon på Guds kald, men da Israels folk bliver ramt af forbandelserne, bliver de slaver i Babylon (Ezra 9,9). Bibelen synes at sige, at mennesker, der ikke ærer Gud som skaber, bliver slaver af naturkræfter og bliver reduceret til mindre end det, de blev skabt til at være (Rom 1). Rent biologisk forholder det sig sådan, at hvis pandelappen ikke fungerer som den skal (intellektet, fornuften og impuls kontrollen), bliver vi slaver af instinkter og impulser. Gud kalder mennesker til at hæve sig over dyriske drifter og følelser og "den stærkes ret" og komme til vores ret som ligeværdige mennesker skabt i Guds billede, og til at herske over naturen i et fællesskab, hvor ingen skal undertrykkes, slavebindes eller fratages deres værdighed. Formålet med at tilbede Gud er ikke, at Gud har brug for det, men at vi har brug for det. I tilbedelsen orienterer mennesket sine fornemste ressourcer mod de højeste og ædleste principper, for at være det, de kaldes til at være: Præster og konger over naturen, ikke slaver under den.

1 Mos 3,8-13 | At hygge sig sammen

Alliancen med slangen fører straks til et brud i forholdet. Anklagerne er afgjort. Ansvar for egne handlinger overføres til andre. Men læg også mærke til, at Gud kommer for at være sammen med de to mennesker, som han plejer. Det er ikke sandt, at Gud ikke kan holde ud at se synd. Eller at syndige mennesker ikke kan tåle Guds nærvær. Gud kommer i kærlighed til sine børn og håber, de vil være sammen med ham. Det er dem, der gemmer sig i skam og frygt.

Joh 21,15-19 | Elsker du mig?

Når alt kommer til alt, handler det om kærlighed. Elsk Gud og din næste. Hvad er det egentlig, Jesus spørger om? Der er to muligheder:

Elsker du mig mere, end du elsker de andre?

Elsker du mig mere, end de andre gør?

Det er den sidstnævnte betydning, Jesus spørger om her. I nogle engelske oversættelser er det tydeligt, og tyskerne er heller ikke i tvivl. Men hvad var Jesu pointe med dette forhør, mens hele gruppen af disciple lyttede? Hvorfor skulle Peter elske Jesus mere, end de andre gjorde? Hvad har det med det kald at gøre, som Jesus giver ham? Kan det overhovedet sammenlignes?

Åb 11,15-19| Klimakampen, kærligheden og ødelæggelsen

Mennesket, skabt i Guds billede, var den første "konge" – kaldet til at herske over jorden. Jesus er menneskeheden 2.0, der tager over, hvor vi fejler. Nu priser de 24 ældste Gud for at have taget magten som konge.

I pagtens ark lå lovens tavler. I centrum af loven finder vi sabbatsbuddet, som handler om at ære Gud som skaber. Pagtens ark bliver synlig, netop idet de himmelske væsener udtaler dom over dem, der har ødelagt Guds skaberværk – jorden. Er det tilfældigt?

Eftertanke

Hvad skal der egentlig til, for at du bliver forelsket i nogen? Hvordan sker det, når det handler om Gud? I hvor høj grad taler vi om følelser, og hvor meget handler det om valg? Gør det dig til et bedre menneske at tilbede Gud som skaber?

Gud frelser, når jeg hviler

Fokustekster

- Åb 14,6-7
- 5 Mos 5,12-15
- Rom 10,5-12
- Hebr 4,1-11

OVERSIGT

Vinderen af Eurojackpot oplever nok en glæde, vi andre kun kan drømme om.

Det evige evangelium, som englen i Åbenbaringens Bog formidler, skulle egentlig begejstre os på samme måde. Hvordan kan disse gode nyheder gøres synlige og forståelige for både mig selv og andre? Er det sværere at glæde sig over en tanke end en fysisk gevinst? Hvad indebærer evangeliet, og hvorfor er der fokus på dette i Åbenbaringens Bog?

At Gud redder mig, udelukkende af nåde, til et evigt liv ud over denne verden, er den grundtanke, vi skal se på i denne uge. Det er også selve kernen i de tre engles budskaber i Åbenbaringens Bog 14.

Findes evangeliet i Det Gamle Testamente?

Bibelens tale om helligdommen, soning, offer, blod og renselse er billeder, som vi har svært ved at forholde os til i dag. Tanken om "øje for øje", æresdrab eller "blodets bånd" forstår vi typisk i sammenhæng med bandekriminalitet. Hvilke udfordringer er der i at forklare evangeliet, forsoning og Jesu offer, når billedsproget er så fjernt fra vores hverdag?

Guds "all inclusive"-tilbud

De tre engle i Åbenbaringens Bog henviser til Gud som skaber. På den syvende dag hvilede Gud sammen med mennesket. Adam og Eva forstod, at livet kun opretholdes i hvilen med Gud. Når israelitterne gik ud af Egypten, var det en "all inclusive"-rejse. Der blev sørget for mad, vand, GPS og fællesskab. Sabbatten skulle minde dem om, at Gud sørgede for alt på rejsen fra Egypten. Hvordan er det evige evangelium koblet til forståelsen af, at Gud frelser og opretholder os, når vi hviler? Er sabbatten så symbolet på den ufortjente frelse, og er det derfor, Gud som skaber er en del af det evige evangelium?

Gør det selv-værkstedet

At modtage noget ufortjent godt er ofte vanskeligt. Vi vil helst ordne det selv. Og helst noget for noget: "Vil mine religiøse rutiner gøre Gud så glad, at han frelser mig?" Hvorfor er den totale hvile i Guds frelse af så stor betydning, og hvordan kan jeg fortælle dette til andre, så det giver mening? Hvordan kan sabbatten blive til mere end en dag, hvor jeg skal afholde mig fra alt muligt?

Kommentarer til studie 8

Åb 14,6-7 | Troen på Gud som skaber

Ekkoet af sabbatsbuddet er eksplicit. Enkelte bibler henviser i Åb 14,7 direkte til 2 Mos 20,11. Men sabbatshvilen havde også en anden dimension for undslupne slaver på vej "hjem". Sabbatshvilen blev således selve symbolet på frelsen fra slaveriet i Egypten. "I har selv set, hvad jeg gjorde mod Egypten, og hvordan jeg bar jer på ørnevinger og bragte jer herhen til mig" (2 Mos 19,4). Frelse og genoprettelse er altid forbundet. Kaldet til frelse er samtidig kaldet til en ny start med Gud.

5 Mos 5,12-15 | Til minde om udgangen af Egypten

Noget, vi kan lære af jøderne, er, hvordan de forbinder frelseshistorien fra fortiden med konkrete handlinger i nutiden. Dette tilbud er ingen undtagelse. Gud havde givet dem hvile. På sabbatten skulle de give hvilen videre, hvor de kunne. "Husk, at du selv var slave i Egypten." Glem aldrig Guds nåde! Hvad i din frelsesoplevelse ville Gud bede dig om aldrig at glemme? Hvilken symbolsk handling kunne du skabe for konstant at huske Guds nåde i dit liv?

Rom 10,5-12 | Ufortjent liv

"Ordet er dig nær, i din mund og i dit hjerte ... For hvis du med din mund bekender ... og i dit hjerte tror."

To ting, der virker sammen: At bekende og at tro. Mange kristne har stor glæde af den lille bøn fra evangelierne, der med ganske få ord indeholder både bekendelse, nød, håb og frelse: "Herre Jesus Kristus (Messias), forbarm dig over mig!" Bønnen om barmhjertighed blev bedt i evangelierne om både helbredelse og tilgivelse. Hvis det er det sidste, du har brug for, kan du tilføje "en synder" til sidst. Den korte version på originalsproget er simpelthen *Kyrie Eleison* (Herre, forbarm dig). Du kan bede, når du har brug for hjælp og styrke eller et mirakel. Du kan bede for dig selv eller for andre. Først bekender du din tro på Jesus som Herre og Messias (opfyldelsen af alle løfter). Så får du nåde, kraft og liv! Du kan også bare bede bønnen for at praktisere Guds nærvær, for hele vores liv i Ånden sker ved Guds nåde og barmhjertighed.

Hebr 4,1-11 | Vejen til hvile

Teksten her spiller på historien om Israel i Det Gamle Testamente. Israels folk havde først vandret i ørkenen i flere år sammen med Moses. De var trætte. De drømte om endelig at komme frem (4 Mos 14). Og om at hvile (Sl 95,11). Men vantroen forhindrede dem i det, og de nåede aldrig ud af ørkenen. 40 år senere stod en ny generation ved grænsen. Nu var Josva leder. Josva kaldes faktisk Jesus i det græske Gamle og Nye Testamente – hvilket tilføjer en ekstra symbolsk værdi. Gud lovede, at de denne gang ville finde hvile (5 Mos 12,9-10; Jos 1,15).

Men der var ikke meget hvile for Israel. Ulydighed og endeløse kampe blev virkeligheden, og efter mange år blev de som krigsfanger ført til Babylon, herefter var de underlagt Persien, Grækenland og til sidst under Romerriget. Som Hebræerbrevet fortæller historien, fandt de aldrig den lovede hvile. På mange måder befandt de sig stadig i ørkenen. Men da Hebræerbrevet når frem til dem, befinder tilhørerne sig igen ved en grænse. Denne gang til selve evigheden. Og de står der sammen med en ny Jesus/Josva. Men igen er de fristet til at lade modløshed, vantro og ulydighed få overhånd, og Hebræerbrevet beder dem om at holde ud. Men hvornår skal de faktisk få lov til at krydse grænsen? Hvornår vil de få hvile? Kan vi genkende os selv?

Eftertanke

Er troen en kilde til indre hvile i dit liv? Har du lært, "at være" kommer før "at bære" (Joh 15,1-8)? Hvilken forbindelse er der mellem sabbatten og evigheden?

Hvad er forbindelsen mellem skabelsen og frelsen? Hvilken fast praksis eller symbolsk handling i dit liv minder dig konstant om Guds nåde og frelse? Hvilke kan du finde på?

Vildledende markedsføring

Fokustekster

- Åb 17
- Jer 29,1-9
- Dan 3,1-7

OVERSIGT

”Klik ikke på linket!” er de fleste i dag bekendt med. Spam og vildledende markedsføring er alt sammen noget, der er skabt for at opsluge vores penge eller tid.

I kampen mellem det onde og det gode, mellem reelle tilbud og spam, kan vi enten blive offeret eller vinderen. Åbenbaringens Bog 17 opruller skræmmende billeder, og det er let at gå matematisk til værks for at sætte fortolkning på alle enkeltdele. Men i samtale med andre bliver det let ord mod ord og ingen fælles forståelse.

Hvordan kan vi bedre forstå, hvordan Gud viser sig som den ægte, den sande, den trofaste, den som har armen rundt om dig, selv om du ikke forstår hele verden? Det er udfordringen i denne uge.

Hvorfor fanges vi i falsk markedsføring?

De billeder, Johannes ser, virker skræmmende på ham. Her er der noget, som er så modsat den Gud, han kender, men alligevel er der et menneskehav, der fanges af de gode tilbud. Hvad er egentlig de store temaer i Åbenbaringens Bog 17? Hvilke ord og udtryk kan du sætte ring rundt om, som viser forskellen på Guds budskab og den falske markedsføring? Hvad giver håb og inspiration midt i de grusomme scenarier? Hvad er det i os, der gør, at vi ofte tiltales af det, som glitrer? Er det rigtigt at antage, at alt, som fremtræder lystbetonet og tiltalende, så må være af det onde?

Landfaste troende eller nomader

Babylon fremkaldte minder om fangenskab for Israels folk. Her skulle de tilbringe en stor del af livet. Hvorfor kunne de ikke bare leve som nomader uden at tage stilling til den kultur, de levede i? Hvad var det overraskende budskab til dem, og hvilke praktiske paralleller kan vi bruge i dag? Hvor meget tager vi del i samfundet omkring os? Hvorfor bruge tid på andet end kirken og troen?

Det handler om tilbedelse

I Daniels Bog ser vi, at Babylon var stedet, hvor troskab mod Gud blev sat på prøve. Vores verden er ikke optaget af tilbedelse og trospunkter. Der er fokus på forbrugskultur – på trods af klimaødelæggelse, egoisme og kapitalisme, vækst og velstand, udnyttelse af ressourcer og skæv fordeling. Har dette noget med Åbenbaringens Babylon at gøre?

Kommentarer til studie 9

Åb 17 | Skræmmende billeder

I kapitel 12 flygtede kvinden fra dragen, før det syvhovedede udyr ankom. Her i kapitel 17 rider hun på dyret. Eller er det den samme kvinde? Har Åbenbaringens Bog virkelig forudset, hvordan kristendommen gik fra at være en 300 år gammel ikke-voldelig bevægelse til at alliere sig med "jordens konger" og blive en voldelig magtfaktor i Europa?

Hvilke synder og kræfter beskriver billederne i Åbenbaringens Bog 17 egentlig? Er rigdom og magt mildere fristelser end svigt og hør?

Jer 29,1-9 | Lokalt kulturarbejde

De falske profeter prædikede, at løsningen var lige om hjørnet, og at hjemrejsen var nært forestående. Jeremias bad dem derimod om at overveje profetien om, at der ville gå 70 år.

Mens de var i eksil og ventede på frelse, var opgaven at acceptere Guds tidsplan og være en velsignelse lokalt. Dette var i tråd med den store plan, som Gud havde givet Abraham i 1 Mos 12,1-3. Guds folk skulle være en velsignelse – i sidste ende for hele verden.

Tænker vi også sådan om ventetiden?

Dan 3,1-7 | Babylon og veje til magt

Nebukadnesar byggede statuen i protest mod profetien om, at Babylon ville blive erstattet som verdensmagt. Han gjorde også noget helt unikt ved selv at tage initiativ til en tilbedelsesceremoni. Dette var normalt præsternes domæne. Men han ville bruge tilbedelse som en erklæring om loyalitet over for ham selv. Og ved at blande tilbedelse og tvang på denne måde, bliver han udgangspunkt for Åbenbaringens advarsel om samme mekanisme. Senere ville Daniel give ham en helt anden vision for at sikre sin stilling: "Derfor, konge, tag imod mit råd: Hør op med dine synder, og vær retfærdig, hør op med dine overtrædelser, og vær barmhjertig mod de hjælpeløse; så vil du kunne leve længe i tryghed" (Dan 4,24).

Er der en legitim måde at udøve religiøs magt på?

Kan trossamfund legitimt udøve magt over for deres medlemmer?

Er der legitime grunde til, at en nation kan sætte rammer for enkeltpersoners religiøse praksis?

På hvilke måder udøvede Jesus magt?

Eftertanke

Hvad synes du, er det vigtigste ved profetierne:

- At opbygge tro og håb, når de går i opfyldelse?
- At forberede dig på, hvad der kan komme?
- At give et glimt af kampen bag kulisserne?
- At opmuntre med budskabet om, at det gode sejrer til sidst?
- At gøre opmærksom på forskellen mellem Satans og Guds metoder?
- At skræmme os til at tilbede Gud?
- Andet?

Botoxklinikken

Fokustekster

- **Åb 12,9-12**
- **Matt 6,25-34**
- **Åb 18,7-21**

OVERSIGT

Vi strammer din hud, fremhæver dine gode sider og formindsker årsager til kompleks
– reklamen for plastisk kirurgi og botox-behandlinger formidler en nem, men kostbar vej til at lave om på vores fysiske udseende. Noget af dette kan være berettiget, og for nogle er det livsbekræftende.

Livets gave er uforudsigelig og skrøbelig, og vi er alle underlagt de fysiske love for livslængde og helbred.

Slangens lokkende tilbud til de første mennesker var "I skal ikke dø, kun blive klogere". Lige siden har kampen for at forhindre fysisk forfald været vigtig. Når vi lever sundt og lever længere, modvirker vi også slangens påstand – for en begrænset tid. Bibelen omtaler tid, livet og døden på en måde, der giver retning og håb.

Er alt, der lokker, bedrag?

Billedet af slangen som forfører kobler Åbenbaringens Bog sammen med Første Mosebog. Det kan lyde poetisk, men hvilke forførelser er der tale om i praksis? Er der kun tale om det rigtige politiske og religiøse ståsted? Består Satans forførelser i akademiske forhold, filosofiske, politiske eller religiøse standpunkter? Hvad er det egentlig, det er så magtpåliggende for Satan at formidle? Er det sådan, at de ting, vi ikke bryder os om, eller det som virker tillokkende på os, altid er af det onde? Hvad skal der til, for at det kaldes et bedrag? Undgår vi at blive bedraget, hvis vi mener at tro de rigtige trospunkter? Hvad nu, hvis dette også er et bedrag? Hvad er der så tilbage at holde sig til?

Frygten for endetiden

Frygt kan motivere. På hvilke måder synes du, Bibelen benytter sig af dette virkemiddel? Hvordan skal vi forholde os til frygten for endetiden og faren for at blive bedraget? Falder vi i søvn, hvis vi ikke pisker os selv med frygt? Hvad motiverer dig i forhold til de begivenheder, som beskrives om endetiden?

Kollapser den globale økonomi?

Er forførelsen i Åbenbaringens Bog kun af religiøs art? Kan det nemt løses med de rigtige trospunkter? I hvilken grad er der endetidsbedrag i den globale økonomi, måden vi indretter livet på, aktiemarkedet, skyskrabere, civilisationen som vi kender den og udledning af klimagasser? Hvordan kan vi agere over for andre og kalde mennesker til Gud, og kræver det, at vi lever i et telt i skoven uden strøm og kreditkort?

Kommentarer til studie 10

Åb 12,9-12 | Klik ikke på linket!

Den gamle slange, der forfører hele verden. Hvad var egentlig essensen af slangens forførelse? Der er flere forslag: (1) Slangen fremstillede Gud som en forbuds-Gud, selv om Gud havde sagt, at de frit kunne spise af ALLE træerne i haven – bare ikke dette. Forførelsen består i at give et forvrænget billede af Gud – en Gud, der ikke er kærlighed og som ikke vil os det bedste. (2) Slangen repræsenterer et ureflekteret begær, der ikke var afbalanceret og begrænset af pandelappen og den ramme, Gud har sat: Et kropsligt ønske ("godt at spise"), et æstetisk ønske ("en fryd for øjnene"), et intellektuelt ønske ("da det kunne give indsigt") og et åndeligt ønske ("du bliver som Gud"). Alle disse ønsker kan være ædle og gode inden for de rammer, skaberen har sat. Men ureguleret...

Matt 6,25-34 | Hvilken nytte har frygt og bekymring?

I den tidlige kristne kirke blev løfterne her opfyldt af fællesskabet. De, der søgte Guds rige og hans sociale orden (retfærdighed som praktiseret af kirken), kom ind i en familie, hvor alle sørgede for hinandens behov. Kan vi stadig sige dette til hinanden i vores individualistiske kultur? Er det i orden at stole på, at velfærdsstaten har taget over? Hvilken slags bekymringer kan menigheden løse bedre end staten? Hvilke bekymringer kan Gud møde bedre end medmennesker?

En fortolkning af vers 33 lyder: Fokuser på Guds kongelige herredømme over alt, også vores indre liv. Lad tankerne om hans almagt berolige dine bekymringer!

Har du oplevet denne virkning i dit liv?

Kan vi bruge denne tekst i lyset af mangel på vished om frelse eller endetidsfrygt: "Søg Guds herredømme over alt, der ville rive os væk fra ham, og tag imod den retfærdighed, som kun han kan give os..."

Åb 18,7-21 | Kan det være anderledes, end vi tror?

I det gamle Babylon advarede Daniel Nebukadnesar, Babylons konge: "Derfor, konge, tag imod mit råd: Hør op med dine synder, og vær retfærdig, hør op med dine overtrædelser, og vær barmhjertig mod de hjælpeløse; så vil du kunne leve længe i tryghed" (Dan 4,24).

Det Babylon, Johannes ser, var "beruset af de helliges blod og af Jesu vidners blod" (Åb 17,6). Og "For hendes synder har hobet sig op til himlen, og Gud har ikke glemt hendes uretfærdigheder" (Åb 18,5; sml. Jer 51,9). Når hun falder, græder købmændene blandt andet fordi ingen vil købe "slaver, levende mennesker" (vers 13). Babylon har ganske enkelt indrettet sig på trafficking – menneskehandel.

Vi ser, at Babylon var en by med enorm rigdom – en økonomisk verdensmagt med store muligheder for at gøre godt. Men efterspillet er skyhøj uretfærdighed. De har IKKE søgt Guds rige og hans retfærdighed.

Kan det være, at det er vores civilisation, der her bliver dømt for ikke at have taget verdens nød tilstrækkeligt alvorligt? Kan det være, at systemiske synder er endnu værre i Guds øjne end individuelle synder, fordi de forårsager så meget lidelse? Er der noget, vi som kristne kan gøre i den større sammenhæng for "disse mine mindste"?

Eftertanke

Hvis vi læser Åbenbaringens Bog kapitel 18 metaforisk, hvor langt rækker metaforerne så? Skal den klare fordømmelse af økonomisk og social skyld fortolkes til at handle om falsk religion? Eller fordømmer Åbenbaringen 18 rent faktisk økonomisk og social skyld? Uanset fortolkning, har vi stadig Matt 25: "For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke; jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig" (Matt 25,42-43).

Godkendt og genkendt

Fokustekster

- **Åb 13,11-18**
- **Luk 17,20-33**
- **Ef 1,3-14**

OVERSIGT

Dyret i Åbenbaringens Bog er velkendt også uden for kirkens vægge. De fleste vil sige, at der er noget djævelsk, forførende og uønsket over beskrivelsen af dyret. Politisk tilskrives mange forhold "dyret i Åbenbaringen".

Hvor let er det at identificere, hvad der tales om? Hvorfor tales der i svært forståelige billeder? Hvad er egentlig de bærende principper i billedet af disse dyr? Hvordan kan vi undgå at fanges i dyrets spind eller frygte bedraget? Er det let og ligetil? Det onde omtales i Bibelen aldrig uden også at omtale Guds vej. Hvor er Guds vej i forhold til dyrets mærke? Giver vi dyrets mærke mere opmærksomhed end Guds mærke i vores hjerter og på vores pande? Er det, der beskrives, en konstatering af, hvordan det bliver, eller er det en opskrift på, hvad jeg skal fortælle min nabo? Dette er nogle af de forhold, vi ser på i denne uge.

Endetidsfacit

De fleste kristne retninger har en eller anden fortolkning af, hvordan fremtiden og tiden inden Jesu genkomst uddar sig. Hvorfor tiltrækkes vi af nogen, der kan fortolke fremtiden for os? Er det vigtigt at vide? Hvordan påvirker det mit liv, at jeg ved, hvad der skal ske, eller har det den store betydning for mit liv som kristen? Hvad er faren ved at have et facit for betydningen af alt i Åbenbaringens Bog? Vil andre mennesker bringes til Gud ved at få hemmeligheder åbenbaret?

Livets gang indtil Jesus kommer

Hvad betyder det for dig, at Jesus siger: "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende"? Behøver jeg så slet ikke at frygte de sidste tider? Er forkyndelse om frygt og bæven en måde at tiltrække mennesker til forkyndere, der påstår at have viden om de sidste tider? Hvordan synes du, balancen skal være mellem at advare mennesker som på Noas tid, og at leve livet i glæde og opmuntring? Er det vigtigst at advare mennesker eller at lytte til dem og vise omsorg?

Er Åndens virke større end dyrets mærke?

Kan vi fokusere så meget på det onde, at vi ikke glæder os over Guds rige? Hvad mener der med, at vi er beseglet med Åndens segl og har forskud på arven i Guds familie? Hvordan kan denne tanke beskytte os mod det, som helt sikkert kommer over verden, inden Jesus kommer? Hvad vil det sige i praksis at leve med pantet på vores arv? Står Guds segl i vores hjerter i modsætning til dyrets mærke? Skal vi frygte, at vi kan modtage dyrets mærke uden at vide det, og hvad vil det sige at leve i en verden, som følger dyret?

Kommentarer til studie 11

Åb 13,11-18 | Dyr vs. lam!

Dragen, dyret og det andet dyr (den falske profet) er en satanisk efterligning af Faderen, Sønnen og Helligånden. Dragen giver dyret dets kraft, ligesom Faderen giver Messias "al magt i himlen og på jorden". Dyret får et dødssår, der læges, ligesom Jesus dør og opstår igen. Det andet dyrs opgave er at lede mennesker i tilbedelsen af det første ved hjælp af tegn og undere (jf. Helligåndens mirakler i Apostlenes Gerninger). Om ikke andet er denne falske treenighed et stærkt vidnesbyrd om den virkelige, og at det er Jesus, der er værdig til vores tilbedelse. Men hvad der virkelig er satanisk er, at det bruger forførelse og brutal magt, mens Lammets magt udøves gennem selvpofrelse og kærlighed. Det er, fordi Jesus hellere vil dø end at kæmpe mod sine fjender, at verden kan have tillid til ham som den evige hersker i det nye rige (Åb 5,8-14). Dyret demonstrerer "kærlighed til magt", mens Jesus demonstrerer "kærlighedens kraft". Hvor ser vi disse to principper udspille sig i vores tid?

Luk 17,20-33 | Kan de sidste tider være som i dag?

Til farisæerne siger Jesus: "Guds rige kommer ikke på en sådan måde, at man kan se det med øjnene." Til disciplene siger han: "For som lynet kommer fra øst og lyser helt om i vest, sådan skal også Menneskesønnens komme være." Er dette selvmodsigende? Eller kunne det være, at GUDS RIGE skulle komme "midt iblandt jer" længe før MENNESKESØNNEN skulle vise sig? Det Nye Testamente kalder tiden efter at Jesus blev indsat som konge, for "de sidste dage" eller "de sidste tider" (ApG 2,41, Hebr 1,2; 1 Kor 10,11). Som borgere i Guds rige, der både er kommet, men også skal komme, er det vores opgave at leve himlens livsstil allerede nu. Peter skriver: "Men alle tings ende er nær ... hold fast ved den indbyrdes kærlighed, for kærlighed skjuler mange synder" (1 Pet 4,7-8).

Ef 1,3-14 | I lyset af håbet

Indledningen i Efeserbrevet tegner nogle fantastiske perspektiver:

Vers 3: "Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i Kristus har *velsignet os*" (mens vi endnu var hedninger, ligesom han også lovede at velsigne Abraham og hans afkom (1 Mos 12,1-3)).

Vers 4: "For før verden blev grundlagt, har Gud i ham *udvalgt os*" (som ikke-jøder skulle vi også være hans folk, vers 4-6).

Vers 7: "I ham har vi forløsning ved hans blod" (ligesom han udfriede Israel fra Egypten, er vi udfriet ved lammets blod, vers 7-10).

Vers 11: "I ham har vi også fået del i arven" (ligesom han lovede Israel landet i arv, er vi nu medarvinger i Guds rige, vers 11-14).

Et udtryk, der gentages hele tre gange, er: "til lov og pris for hans herlighed" (vers 6, 12 og 14). Spørgsmålet er så: Hvem vil love og prise Gud på grund af os? Er det verdens nationer? Dem, der kommer til at tro på Kristus? På hvilken måde mærker du Åndens virke i dit liv?

Eftertanke

På hvilke måder afspejler mit liv det håb, jeg lever i? På hvilke måder afspejler min menighed det håb, vi har? Hvordan former vi Guds drøm om at forene alle? På hvilke måder skaber vores tro længsel hos andre?

Identitetstyveri

Fokustekster

- 2 Kor 11,13-15
- Matt 16,21-23
- Åb 14,14-16

OVERSIGT

Bibelen fortæller, at Satan var lysets engel og optræder som sådan for mennesker i håb om at få sympati og udviske Guds billede i det skabte. Hvordan skal vi forholde os til måden, han arbejder på? Ingen af os ønsker at følge den falske vejleder. Men kan vi stole på alle, der påstår at kende Guds vej? Skal vi forkaste alt, vi ikke føler os trygge ved? Er kulturelle forhold, vi ikke er vant til, af det onde? Hvis Satan forsøger at fjerne mennesker fra Gud, hvorfor har vi så mistro til dem, der påstår at være Guds tjenere, men agerer på en måde, vi ikke har tradition for? Findes der overhovedet sikre holdepunkter?

Gør dagens politiske og religiøse dualisme valget mellem ondt og godt nemmere for os? Er der tale om den rigtige tro, de rigtige læresætninger, den rigtige kirke, det korrekte liv? Hvordan navigerer vi her?

Lysets engel

Når vi køber ny bil eller et hus, undersøger vi sagen nøje, inden vi underskriver købsaftalen. For det meste svarer det, vi får, til forventningerne. Dog ikke altid. Bibelen siger, at Satan viser sig som en lysets engel. Hvordan kan vi kende forskel på det, der udgiver sig for at være lys, og det, som faktisk er lys? Hvad er Satans vision og strategi egentlig ifølge Bibelen? Er vi kloge nok til at regne ud, hvordan han opererer, så vi kan tage vores forholdsregler? Hvordan navigerer vi med en fjende, der "er som en brølende løve og ved, at hans tid er kort?" (Åb 12,12).

Dårlig idé, Jesus!

Peter havde et storsindet ønske for Jesus. Det virkede som en dårlig strategi for Jesus at opsøge konflikten ved at gå op til Jerusalem, hvor han sagde, at han ville blive fanget og lide. Peter ønskede det bedste for Jesus – og sig selv. Hvorfor sagde Jesus, at den tanke var fra djævelen? En anden gang sagde Jesus, at Peters udsagn var fra himlen. Hvordan kan vi sikre os, at det vi siger eller mener, er i tråd med Guds rige?

At blive høstet

Lige efter de tre engles kald til trofasthed mod Gud, til at sætte alt på sin retmæssige plads og til at vende sig væk fra alt, som går imod Guds rige, finder vi, at jorden høstes. Det er Jesus, der høster.

Fylder det dig med glæde, at du skal "høstes", eller oplever du angst og frygt? Hvordan påvirker det min hverdag, at Jesus er konge, og at vi skal samles om ham?

Kommentarer til studie 12

2 Kor 11,13-15 | Falsk med vilje?

Læg mærke til, hvordan Paulus i denne tekst strategisk bruger udtrykket "giver sig ud for".

"De er falske apostle, troløse arbejdere, der giver sig ud for at være Kristi apostle. Og det er intet under. Satan selv giver sig jo ud for at være lysets engel. Så er det ikke mærkeligt, når også hans tjenere giver sig ud for at være retfærdige tjenere. Det skal gå dem efter fortjeneste."

Tror du, de falske apostle i Korint bevidst foregav at være noget andet, end det, de var, eller tror du, at de kan have været oprigtige? (Du skal muligvis læse hele kapitlet for at se sammenhængen). Har du nogensinde oplevet, at nogen har handlet falsk med vilje? Hvad tror du, at Satan har størst succes med i vores tid? Har du nogensinde troet på en løgn, du vil sige, var satanisk?

Matt 16,21-23 | Er Peter blevet til Satan?

Peter var i de foregående vers blevet rost for at erklære, at Jesus var Messias. Nu bliver han kaldt Satan, fordi han protesterer mod, at Jesus skulle dø. Bag dette ligger den dybe sandhed i både evangelierne og det, Paulus prædiker: Jesu vej til kongedømmet gik ikke gennem soldater, krig og magtanvendelse, men gennem korset og den selvopofrende kærligheds overbevisende magt. Da Peter i denne tekst vendte sig imod denne vej, blev han et redskab for Satan. Var Jesu skarpe ord til Peter til Satan eller til ham selv? Hvor hører vi denne stemme i dag? Hvorfor tror du, at de første kristne beholdt disse ord og inkluderede dem i Bibelen?

Åb 14,14-16 | At blive høstet

Teksten tegner et billede af modne afgrøder, som er klar til at blive høstet. Det er forbundet med glæde at få kornet i hus. Men hvad var kornet, før det blev modent? Og hvad er den overførte betydning? Hvis høsten endnu ikke er begyndt, betyder det så, at vi er umodne – og på hvilke måder? Hvad venter Jesus på? Handler modenhed i denne tekst om kvantitet eller kvalitet, eller noget tredje?

Eftertanke

På hvilke måder kan troende i dag, selv med de bedste hensigter, blive redskaber for andet end Guds planer og metoder?

Hvor går grænsen mellem sund dømmekraft og usund heksejagt, når det handler om at afsløre Satan?

Hvilke kriterier eller kontrolpunkter bruger du for at undgå at blive snydt af falske dagsordener og falsk information?

Alt bliver godt til sidst

Fokustekster

- **Åb 19,1-16**
- **Luk 22,24-30**
- **Joh 14**

OVERSIGT

Kampen mellem det onde og det gode er noget, vi elsker at opleve på film. Vi elsker, når det gode vinder, og forstyrres, når ondskab afslutter filmen. Hele Bibelens fortælling omfatter også dette tema. Den kristne tro er ikke militaristisk. Selv om sværd og kamp omtales i forbindelse med troen, så viste Jesus, at det er det ydmyge tjenersinde, der kan overvinde Satans magt.

De fleste kender nok fristelsen til at udøve magt. Det kan være i ubetydelig grad eller på en måde, der forvolder skade. Magt over naturen. Magt over familien, over venner. Magt over kirken eller social kontrol. Billedet af Jesus på en hvid hest, ridende sejrrigt med sit følge, var sikkert kraftfuldt på den tid, hvor hesten var almindelig. Men billedet viser, at Jesus sejrer over alt det onde til sidst, og at årsagen skal findes i den ydmyge Kristus, som du og jeg er kaldet til at efterligne.

Magtens Kristus

”Mig er givet al magt,” sagde Jesus. Og vi beder om ”magten og æren” i Fadervor. Kristus erkendte sin tilgang til magten, men også at dette nok var den stærkeste fristelse ikke at falde for. Det ser vi, når Jesus bliver fristet i ørkenen. Disciplene tænkte nok mere, som vi ville have tænkt: Hvor godt det er at være associeret med en magtfuld person. Men Jesus omtaler sig selv som en tjener og ikke som den magtfulde.

Hvordan skal vi udleve den kristne tro mellem magt og indflydelse og en tjenerrolle? Vi søger måske ikke politik, men vi nikker tilfredst, når en fra kirken opnår politisk magt. Vi kan udøve social magt over familie og venner, og det strækker sig nogle gange til menigheden. Vi kalder det ikke magt, men indflydelse. Hvornår bliver magtfuld indflydelse forkert? Er det forkert at have øje for at være i position til at få udført noget?

Elsket af Jesus – hver dag indtil enden

Disciplene var usikre på fremtiden og var trygge, når Jesus var hos dem. Tanken om at han skulle rejse væk, gjorde dem modløse. Jesus forsikrede dem om, at han ikke ville svigte dem men være hos dem ”indtil verdens ende”. Den lidt upersonlige Kristus på den hvide hest er faktisk den kærlige Jesus, som gør alt i sin magt for at holde fast på mig. Vores forældre ville blive kede af vores mistro på deres gode intentioner. Hvorfor har vi så store problemer med at tro på Jesu omsorg og nærvær – helt til endetiden slutter, eller mit liv lægges i graven? Trods alle de voldsomme billeder i Åbenbaringen er ”frygten ikke i kærligheden”. Alt bliver godt til sidst. Også for mig.

Kommentarer til studie 13

Åb 19,1-16 | Sejren er vores

Bemærk de forskellige grupper, der er inkluderet i lovprisningen:

- Den "store skare" (vers 1-3) udtrykker "Halleluja – forfølgeren dømmes".
- De "24 ældste og 4 skabninger" (vers 4-5) udtrykker et "amen" og "pris Gud!"
- Den "store skare" (vers 6-8) udtrykker et "Halleluja – Herren vor Gud ... har taget magten" og "nu skal Lammets bryllup stå".
- De indbudte til bryllupsmåltidet (vers 9).

Hvis "de hellige" er bruden (vers 8), hvem er så bryllupsgæsterne (vers 9)?

Johannes samler flere forskellige billeder af den store fest ved verdens ende. De hellige er både bruden ved brylluppet mellem Messias og hans folk, og de er gæster ved Guds fest (2 Mos 24,11; Matt 22,2 ff). Åb 19,6-8 bruger billedsprog af brylluppet, der er udskudt, indtil sejren er sikret, og kongen kan vende hjem i fred. Og så i vers 11 kommer den sejrende konge ridende majestætisk i spidsen for den himmelske hær. Men sværdet er ikke i hånden, men i munden. Hans navn er Guds ord. Og blodet på kappen er hans eget!

Jesus har ikke kaldet sine tjenere til andet end det, han selv var villig til at gøre: "De har besejret ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord. De havde ikke livet for kært til at gå i døden" (Åb 12,11).

Luk 22,24-30 | Den omvendte fest

Hvordan kunne Jesus betro riget til disciplene, når de endnu ikke havde forstået det grundlæggende i tjenerledelse og omvendt hierarki?

Lærte de dette, inden de døde (sml. 1 Kor 4,7-13)? Hvor i menigheden ser vi Jesu ledelsesprincipper udlevet i dag? Hvilke måder at lede på mangler vi, for at det ligner principperne i Guds rige?

Joh 14 | Livet sammen med vores himmelske far

Jesus siger: Vær ikke bange. I min fars hus er der mange steder at bo. I fremtiden vil du bo hos mig, i mellemtiden vil jeg bo hos dig: "Og jeg vil bede min Fader, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer for evigt: Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer ... Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham" (14,18.23).

Hvordan oplever du ...

- at Ånden altid er med dig?
- at Jesus kommer til dig?
- at Gud Fader elsker dig?
- at Treenigheden bor hos dig?

Hvornår vil du være i stand til at holde fast i disse løfter, som Jesus bad os om?

Eftertanke

Hvad inspirerer dig mest: visionen om den endelige sejr og fest i Guds rige eller visionen om hverdagen i familiefællesskab med Faderen, Jesus og Ånden? På hvilken måde hænger de to "visioner" sammen?

